

Abstrakt

Námětem této práce je akustická analýza typických rysů ruského přízvuku v anglickém projevu. Práce zkoumá akustické vlastnosti anglických předních samohlásek /i:/, /ɪ/, /e/ a /æ/, které produkují rodilí ruští studenti angličtiny. Poskytuje stručný přehled potřebného teoretického základu, jako je koncept cizího přízvuku a samohlásek. Podrobně popisuje vokální systémy ruštiny a angličtiny a zdůrazňuje rozdíly, podobnosti a možné vlivy rodného ruského systému na anglickou řečovou produkci. Studie bude analyzovat formantní frekvence dotyčných samohlásek v nahrávkách 10 rodilých ruštin mluvčích angličtiny a porovná tyto hodnoty se středními formantními hodnotami samohlásek Standard Southern British English. Nulová hypotéza uvádí, že v samohláskové produkci obou akcentů by neměl být žádný rozdíl. Alternativní hypotéza založená na osobních zkušenostech, srovnání ruského a anglického fonologického systému a dalších podobných studií na dané téma prohlašuje, že ruští mluvčí mají obtíže vyjádřit fonetický rozdíl mezi /i:/ – /ɪ/ a /e/ – /æ/, obvykle zaměňují fonémy /i:/ a /ɪ/ a nahrazují anglický foném /æ/ s /e/. Vzhledem k tomu, že existuje jen málo komparativního výzkumu o samohláskách s ruským přízvukem, věřím, že tato práce bude užitečným příspěvkem k akademickému fonetickému diskurzu a bude prospěšná pro budoucí studie v této oblasti.

Klíčová slova: samohlásky, cizí přízvuk, ruština, angličtina, akustická analýza, vokální formanty, interference